

grundige forbereder, ofte glemmes til fordel for den store agitators navn. Kildematerialet synes desværre ikke at have tilladt en indgående skildring af K. M. Klausens liv, men det, der meddeles, lader dog læseren ane, hvilket brydsomt arbejde, der lå bag hans politiske gerning, hvis hovedfortjeneste — hvad forfatteren ikke rigtig får frem — synes at have været at placere det unge socialdemokrati i det saglige rigsdagsarbejde, medens de andre ledere i partiet tog sig af agitationen, af tilrettelægnngen af partiets store politik.

Bogen er traditionel i opbygningen, med skildringer af barndomstiden på Lolland, tiden på Skårup seminarium og de første lærerår i København med modsætningen til skoleledelsen, der ikke tillod hans socialistiske arbejde. Fortsat fortælles om Klausen som borgerrepræsentant, som folketingsmand fra 1893 og endelig som medlem af finansudvalget, formand 1913—20. Særlig indgående behandles Klausens skolepolitik, der var præget af et fremsyn, som tillod ham allerede før den første verdenskrig at fremlægge et program, der med ungdomsskole, skolelæger, skoletandlæger, skolebespisning, kirkens tilsynsret og andet enten i dag er bragt til en løsning eller er en del af den aktuelle skoledebat.

Hegelunds bog kunne måske på nogle områder have været fyldigere, kilderne er ikke udnyttet i deres helhed, men den giver en god oversigt. Vi mangler sådanne livsskildringer af politikerne i anden række, og man må håbe, at flere vil tage eksemplet op, her kunne et samarbejde mellem de lokalhistoriske samfund og vælgerforeningerne måske skabe både det fornødne økonomiske grundlag og de interesserede læsere.

Vagn Dybdahl.

Rettelse til 2. bind, 1. hæfte, side 1.

Ved en beklagelig fejltagelse var følgende note til indledningen i Finn H. Lauridsens afhandling bortfaldet: »Ved udarbejdelsen har forfatteren haft lejlighed til at drage nytte af omfattende forarbejder til en biografi af Chr. H. Nielsen, udarbejdet af forfatteren, overlærer P. Horn, Hjørring; disse forarbejder indeholdt en lang række lokale oplysninger, der fortrinsvis var baserede på en gennemgang af dagspressen.«